

ת"פ 31827/07/16 - פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית נגד מרדכי גלוסקה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

20 יולי 2016

ת"פ 31827-07-16 פרקליטות המדינה,
מחלקה כלכלית נ' גלוסקה
לפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

פרקליטות המדינה, מחלקה כלכלית

המאשימה

נגד

מרדכי גלוסקה

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד נטלי קוקוי

ב"כ הנאשם: עו"ד גיורא אדרת, עו"ד אורן אדרת

הנאשם נוכח

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

בהתאם להודאת הנאשם, אני מרשיעה אותו בסיוע למתן שוחד, עבירה על סעיף 291+31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

ניתנה והודעה היום י"ד תמוז תשע"ו, 20/07/2016 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר-דין

לבית המשפט הוגש כתב אישום ביחד עם הודעה על הסדר טיעון הכולל הסכמות עונשיות מלאות.

הנאשם הודה והורשע בפתח הדיון הראשון בעבירה של סיוע למתן שוחד, עבירה על סעיף 291 + 31 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

הנאשם הוא עו"ד, ושימש בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, בשנים 2005 - 2006, ואף לפני ואחרי התקופה הרלבנטית כבא כוחו של צבי בר, שכיהן באותה תקופה כראש עיריית רמת-גן (להלן: "בר"). בין הנאשם לבין בר היו יחסי ידידות וקרבה והוא יעץ לו בעניינים פרטיים.

בתקופה הרלבנטית שימש הנאשם כבא כוחם של עמנואל ארביב ושאול לגזיאל (להלן: "ארביב" ו"לגזיאל") ושל חברות בניהולם. ארביב ולגזיאל היו בקשרי ידידות עם בר, ולגזיאל אף היה שותף עסקי של בר ובנו. ארביב ולגזיאל היו בתקופה הרלבנטית יזמי נדל"ן, שניהם בעלי אינטרסים במיזמי נדל"ן בשטח התכנוני של רמת-גן (ארביב ולגזיאל יכוננו ביחד: "יזמי הנדל"ן").

בתקופה הרלבנטית סייע הנאשם ליזמי הנדל"ן במתן כספים כשוחד לבר, וזאת בעד פעולות הקשורות בתפקידיו של בר כראש עיריית רמת-גן, כראש הועדה המקומית לתו"ב רמת-גן וחבר הועדה המחוזית לתו"ב במחוז ת"א, וכמי שהיה בעל יכולת השפעה במישורין ובעקיפין על אינטרסים כלכליים ברמת-גן של יזמי נדל"ן.

כספי השוחד הועברו לבר עבור קידום ענייני יזמי הנדל"ן בפרויקט בית ליראור, שהזכויות בו נרכשו על ידי חברה בשליטת יזמי הנדל"ן בשלהי שנת 2005. יצוין, כי באותה עת עובר לרכישת הזכויות בפרויקט בית ליראור, עקב קשיים כספיים בפרויקט וקיומה של משכנתא על הנכס, מינה בית המשפט מספר כונסי נכסים וביניהם את הנאשם ככונס נכסים מטעם עיריית רמת-גן.

כאמור, יזמי הנדל"ן נדרשו לשלם כספי שוחד לבר בסך \$250,000, שהוגדרו כעמלה במזומן.

בנוסף, ביקש בר מארביב סיוע בקבלת הלוואה בלונדון, ועדכן בכך את הנאשם שטיפל מטעמו בנושא, נסע ללונדון וקיבל הלוואה בסך 225,000 ליש"ט כנגד משכנתא על דירה של בר. כספי ההלוואה הועברו ביום 10.8.05 לחשבוננו של בר.

הנאשם, כנציגו של בר, עמד בקשר עם ארביב וביקש את עזרתו בהארכת תקופת ההלוואה ומועדי תשלום הריבית. בנוסף, ביקש הנאשם בחודש ינואר 2006 מארביב לשלם עבור בר את הריבית הרבעונית וארביב שילם ביום 3.2.06 סך של 4,952 ליש"ט, כשהנאשם העביר לארביב ביום 7.2.06 סך של 35,000 ₪ מחשבון בר בגין תשלום הריבית. גם בחודשים אפריל ויולי 2006 פנה הנאשם לארביב בבקשה שיפעל להארכת תקופת ההלוואה, וארביב שילם את הריבית הרבעונית לשתי התקופות, בסכומים של 4,251 ליש"ט ו- 4,244 ליש"ט בהתאמה, ועדכן את הנאשם.

בחודש אפריל 2006 סיכמו יזמי הנדל"ן והנאשם להסדיר את נושא העמלה שנועדה להוות שוחד לבר, והוחלט כי סכום העמלה ישולם על ידי יזמי הנדל"ן כהחזר חלקי של ההלוואה בלונדון. בהתאם לסיכום הועבר לנאשם סך של \$99,125 מלגזיאל, והנאשם העביר את הכספים למקורבו של ארביב כדי שיעבירם לארביב מחוץ לישראל. ארביב עדכן את הנאשם בדבר הסכומים שנצברו אצלו, וביום 23.11.06, לאחר קבלת אישורו של הנאשם, פרע חלק מההלוואה בלונדון בסך 110,000 ליש"ט ועדכן את הנאשם, שעדכן את בר.

במעשים האמורים סייע הנאשם במתן שוחד לבר, עובד ציבור, כשסכום השוחד בכללותו עומד על 250,000 דולר, והסיוע של הנאשם נוגע לכמחצית מן הסכום.

טיעוני הצדדים

הצדדים הציגו בצורה מפורטת ובהירה את הטעמים המצדיקים לשיטתם כיבוד של הסדר הטיעון, כשב"כ המאשימה עמדה בהגינותה הן על מאפייני החומרה של המעשים בנסיבותיהם והן על אותם נתונים שיש בהם כדי לרכך במידת מה ממידת החומרה של המעשים, וכן התייחסה לעונש הכולל המוסכם ולשאר הטעמים והנסיבות בעטיים מדובר בעונש סביר שיש הצדקה לכבדו. ב"כ הנאשם הצטרף לדברי חברתו, והדגיש את אותם נתונים אישיים, תעסוקתיים, ציבוריים ומשפחתיים הנוגעים להיקף הפגיעה בנאשם וכן נתונים ונסיבות מקלים המצדיקים כיבודו של הסדר הטיעון.

הנאשם פרט בפניי את צערו על המעשים שביצע, לקח אחריות, עמד על נסיבותיו האישיות והתעסוקתיות והתייחס לחומרת הענישה עליה הוסכם במסגרת הסדר הטיעון, אותה הוא מכבד ומבקש כי בית המשפט יכבד אף הוא.

דין והכרעה

עבירות השוחד הן עבירות חמורות בשל ההשחתה הטבועה בהן, הפגיעה בשלטון החוק, בטוהר השירות הציבורי ובאמון הציבור בעובדי הציבור. בתי המשפט השוו בין עבירות הסמים שמשחיתות את גוף האדם, לבין עבירות השוחד המשחיתות את הגוף הציבורי.

מדיניות הענישה ביחס למעשי שוחד היא מחמירה ומוחשית, נותנת משקל נכבד להיבט ההרתעה, וכוללת על פי רוב עונשי מאסר ממש. זאת, לצד ענישה כספית נכבדת שנועדה לעקור את הכדאיות הכלכלית שבמעשים.

בבואי לבחון את חומרת המעשים בנסיבותיהם, אני לוקחת בחשבון את אופי המעשים והעבירה בה הורשע הנאשם, במעמד של מי שסייע למתן שוחד, לא יזם את המהלך ולא עמד במרכז קבלת ההחלטות האופרטיביות. מבלי למען מן האמור, מדובר במי שכמפורט לעיל יש לו מעורבות בהוצאתה לפועל של ההסכמה בדבר העברת כספי השוחד, כשאין מדובר במעורבות נקודתית או חד פעמית, אלא בהתנהלות שהתפרשה על פני תקופה וכללה מעשי סיוע שונים, הכל כמפורט לעיל. אני לוקחת בחשבון שיש הסכמה בין הצדדים על כך שמעשי הנאשם בוצעו במישור החברי בינו לבין בר ולא בהקשר לכובעיו המקצועיים, עם זאת מקובלת עליי עמדת המאשימה לפיה הכשרתו ועיסוקו של הנאשם כעורך דין, היותו עורך דין וותיק, פעיל ומוכר, וכן העובדה ששימש ככונס נכסים של הנכס בפרויקט בית ליראור, כל אלה ביחד יש בהם כדי להוות נסיבות מחמירות, שכן סטנדרט ההתנהלות שהיה מצופה מן הנאשם הוא גבוה יותר בהתאמה להכשרתו ולשלל תפקידיו. עוד אני לוקחת בחשבון את ההיקף הכספי של השוחד עליו הוסכם בין בר לבין יזמי הנדל"ן העומד על 250,000 דולר, סכום נכבד ביותר, ואת ההיקף הכספי המשמעותי אף הוא שבו סייע הנאשם למתן שוחד, העומד על כמחצית מן הסכום הנזכר. פוטנציאל הנזק הנובע ממעשי הסיוע של הנאשם, בהתחשב במעמדו של לוקח השוחד ובהתחשב במעמדו של הנאשם כמפורט לעיל, הוא נכבד, ובפועל, הגם שלנאשם עצמו לא הייתה טובת הנאה ישירה מן המעשים, נגרם נזק משמעותי שיש בו פגיעה של ממש בכל הערכים המוגנים אותם בא האיסור שבמתן שוחד לקדם.

לבית המשפט הוצג הסדר טיעון עונשי מוסכם, סגור, ובנסיבות אלה לא נדרש בית המשפט לקבוע מתחם ענישה. אעיר עם זאת, כי אילו הייתי נדרשת לקבוע מתחם ענישה, הרי שהענישה המוסכמת בכללותה על שני מרכיביה, מצויה בתוך מתחמי הענישה שהייתי קובעת.

מדובר בהסדר טיעון שהוא סביר ויש מקום לכבדו, וזאת לאור צבר הנתונים שלהלן:

ראשית, הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, כשלבית המשפט הוגש כתב אישום ביחד עם הסדר טיעון. לאור אופי התיק והיקף העדים, יש בהודיה ובלקיחת האחריות חיסכון זמן של ממש.

שנית, הנאשם הביע בפניי צער וחרטה, ויש בהסכמתו לשלם קנס בשיעור נכבד של 1,000,000 ₪ כדי לבטא לקיחת אחריות והפנמת הפסול שבעבירה, גם בדרך של התנהגות ולכך יש חשיבות של ממש בתיקים שיש להם גם הקשרים כספיים.

שלישית, הנאשם נעדר עבר פלילי וללא תיקים פתוחים, ויש לקוות כי אכן למד את הלקח ולא יחזור על המעשים.

רביעית, המאשימה בהגנותה ציינה כי עקב התפתחויות לא צפויות בחקירה שונה מעמדו של הנאשם מעד לחשוד, היה שיהיו בקידום עניינו ובסופו של דבר מוגש לבית המשפט במחצית שנת 2016 כתב אישום בקשר למעשי עבירה מן השנים 2005-2006. נתון זה הוא בעל משמעות לא מבוטלת הן בהקשרים של טענות מתחום הצדק, והן בכל הנוגע להתנהלות הנאשם בכל השנים שחלפו, ולצורך הפחות, אם בכלל, בהרתעתו האישית.

חמישית, במסגרת טיעוני ההגנה לעונש, קורות החיים שהוצגו לעיון בימ"ש ודברי הנאשם בפניי נפרשה בימ"ש

באופן נרחב תמונת הקריירה המקצועית של הנאשם, אשר מעבר לעיסוקיו המקצועיים כעורך דין, תרם גם למקצוע עריכת הדין, הפגין מעורבות ציבורית, נשא בתפקידים מטעם בימ"ש והוא משרת במילואים בהתנדבות בדרגה בכירה עד עצם היום הזה. עוד הוצגו נתונים אישיים ומשפחתיים בעניינו של הנאשם. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם על השעייתו לתקופה של 5 שנים מלשכת עורכי הדין. הנאשם ציין בפניו בדבריו לעונש כי ממועד הודעת המאשימה על כוונתה להעמידו לדין נפגעו מרבית עיסוקיו הציבוריים והוא בספק אם יוכל לשוב אליהם בעתיד לאחר ריצוי עונשו.

בנסיבות אלה התרשמתי כי הפגיעה בנאשם עקב ההרשעה, הענישה וההליכים המשמעותיים הנלווים, כמו גם הפגיעה במשפחתו, הן מדרגה גבוהה.

לאור מכלול השיקולים, ובהתחשב בכל מרכיבי הסדר הטיעון, בעונש המאסר שאינו קצר, בקנס הכספי הנכבד ובהשעיה המוסכמת, הגעתי למסקנה לאחר ששקלתי את חומרת המעשים בנסיבותיהם ואת מכלול הנסיבות שפורטו, כי מדובר בהסדר טיעון סביר ואף ראוי ויש מקום לכבדו.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים.

הנאשם יתייצב ביום 1.11.16 שעה 08:00 בבית המעצר ניצן, או על-פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיזן מוקדם, עם ענף אבחון ומיזן של שב"ס, בטלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

2. קנס בסך 1,000,000 ₪, או 10 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 8.8.16.

לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

המזכירות תשלח עותק מפסק הדין ללשכת עורכי הדין בהתאם להוראת סעיף 77 לחוק לשכת עורכי הדין.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ד תמוז תשע"ו, 20/07/2016 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי , שופטת

הוקלד על ידי חלי יגדל